

Από το Μνημόνιο στο κούρεμα

Ο τότε εκπρόσωπος της Ελλάδας στο ΔΝΤ Παναγιώτης Ρουμελιώτης (αριστερά) με τον τότε διοικητή του Ταμείου, Ντομινίκ Στρος-Καν, τον Δεκέμβριο του 2010 στην Αθήνα. Από τότε αμφότεροι φέρεται να εκτιμούσαν πως θα απαιτούνταν αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΥΚΑΚΗΣ

«Το να κρύβεις την αλήθεια σαν να θάβεις χρυσό», δηλώνει στα «ΝΕΑ» έλληνας αξιωματούχος που πρωταγωνίστησε στις διεργασίες για την αναδιάρθρωση του χρέους και γνωρίζει σε βάθος το πολιτικό και οικονομικό παρασκήνιο και το τι διημιέφθη για το κούρεμα πίσω από τις κλειστές πόρτες σε Αθήνα, Βρυξέλλες, Ουάσιγκτον, Βερολίνο και Παρίσι. Οπως αποκαλύπτεται, η αρχική εισήγηση για την αναδιάρθρωση χρέους είχε γίνει στα τέλη του 2009, αλλά έπρεπε να μεσολαβήσουν 17 μήνες, μήνες θυσιών για τους Έλληνες, προκειμένου να αποφασισθεί το PSI και 26 μήνες να εφαρμοσθεί. Ακόμη, προκύπτει πως η απόφαση του Ιουλίου 2011 για κούρεμα 21% ήταν μια γερμανική μπλόφα επικών διαστάσεων που κινητοποίησε 60 κράτη και προετοίμασε το έδαφος για τις αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου 2011 και το μέγα κούρεμα, που τελικά ελάφρυνε το ελληνικό χρέος κατά 100 δισ. ευρώ. Τέλος, έρχεται στην επιφάνεια η διαφωνία του Ντομινίκ Στρος-Καν και του Πολ Τόμσεν για τη διαχείριση του ελληνικού χρέους.

«Αν δεν πιστεύουν τον Ρουμελιώτη, να ρωτήσουν τον Ματιέ Πιγκάς, τον Ντανιέλ Κοέν ή ακόμη και τον Χάρη Παμπούκη», δηλώνει πρώην στέλεχος της κυβέρνησης Παπανδρέου στα «ΝΕΑ» σχολιάζοντας την πολεμική που ασκήθηκε τις τελευταίες εβδομάδες στον πρώην εκπρόσωπο της Ελλάδας στο ΔΝΤ κ. Παναγιώτη Ρουμελιώτη για την αναφορά του στους «New York Times», ότι ήταν από την αρχή γνωστό στην ελληνική κυβέρνηση και στο ΔΝΤ πως το οικονομικό πρόγραμμα της Ελλάδος ήταν αδύνατο να επιτύχει.

Οπως αποκαλύπτει η ίδια πηγή, ο Πιγκάς, γενικός διευθυντής της

Το ΔΝΤ ήξερε, οι Γερμανοί σφύριζαν αδιάφορα

γαλλικής τράπεζας Lazard και ο Κοέν, ένας από τους σημαντικότερους γάλλους οικονομολόγους, καθηγητής στην Ecole Normale Supérieure και αντιπρόεδρος της Ecole d'Économie de Paris, από τα τέλη του 2009 είχαν διαγνώσει πως η ελληνική κρίση δεν είναι «κρίση ρευστότητας», αλλά «κρίση φερεγγυότητας» και είχαν εισηγηθεί στο τότε πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου και στον τότε υπουργό Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου την αναδιάρθρωση τους χρέους.

Ο Πιγκάς, που μέσω της Lazard παραμένει ακόμη και σήμερα σύμβουλος της ελληνικής κυβέρνησης σε θέματα που άπτονται του PSI, σε συνέντευξη που παραχώρησε προσφάτως στο «BHMagazine» (20 Ιουλίου) αποκάλυψε πως στις συζητήσεις που είχε ο οίκος με τις ελληνικές αρχές προς το τέλος του 2009 με αρχές του 2010 είχε ξεκαθαρίσει πως η Ελλάδα έπρεπε να

προχωρήσει σε αναδιάρθρωση χρέους καθώς δεν αντιμετώπιζε δυσκολία βραχυπρόθεσμης χρηματοδότησης αλλά κρίση φερεγγυότητας και δυσκολία να αναλάβει μακροπρόθεσμα την ευθύνη του χρέους.

Αντίστοιχες αναφορές με τον Πιγκάς είχε κάνει ο πρώην υπουργός του ΠΑΣΟΚ Χάρης Παμπούκης στις 9 Φεβρουαρίου 2012 σε άρθρο του στην εφημερίδα «Le Monde» με τον τίτλο «Σήμερα η Ελλάδα, αύριο ποιος έχει σειρά;». Ο Παμπούκης τόνιζε ότι η Ελλάδα χρησιμοποιήθηκε ως αποδιοπομπαίος τράγος για να κρυφτεί το ευρωπαϊκό πρόβλημα και ότι η χώρα μετατράπηκε σε πεδίο εφαρμογής σχεδίων δημοσιονομικής προσαρμογής, που ήταν καταδικασμένα ευθύς εξ αρχής, γιατί σχεδιάστηκαν λανθασμένα.

Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ. «Ηταν γνωστό από την αρχή ότι στο Ταμείο

υπήρξαν επιφυλάξεις στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο για το πρόγραμμα που προωθούσε η ευρωζώνη για την Ελλάδα. Όλοι όσοι μετείχαν τότε σε αυτές τις συζητήσεις γνώριζαν τις επιφυλάξεις της διοίκησης του ΔΝΤ για τους όρους που έθετε η ευρωζώνη, και ειδικά η Γερμανία, για την ελληνική διάσωση», δηλώνει στα «ΝΕΑ» ανώτατη ελληνική πηγή που συνομιλεί σε εμπιστευτικό πλαίσιο με το ΔΝΤ.

Οπως ξεκαθαρίζει, υψηλότερες πηγές της διοίκησης του ΔΝΤ ζητούσαν από την αρχή να υπάρξει άμεσο κούρεμα του χρέους, αλλά η θέση αυτή προσέκρουε στη σφοδρή αντίρρηση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και στους φόβους της Γερμανίας και της Γαλλίας για τις επιπτώσεις που θα είχε μια τέτοια εξέλιξη στις επενδύσεις των τραπεζών τους σε ελληνικό χρέος. Ακόμη, το ΔΝΤ εξέφραζε ενστάσεις για τη μικρή περίοδο (τριετία) προσαρμογής που επέβαλε η Γερμανία για να «τιμωρήσει» την Ελλάδα, αλλά και για το ύψος του επιτοκίου δανεισμού της χώρας που διαμορφωνόταν στο 5%, όταν η Γερμανία δανειζόταν με 1,5%.

Στα τέλη του φθινοπώρου 2010 άρχισε να αναφύεται μια διακριτή απόκλιση απόψεων μεταξύ του Ντομινίκ Στρος-Καν και των επικεφαλής της τρόικας στην Ελλάδα Πολ Τόμσεν για το θέμα της αναδιάρθρωσης του χρέους. Ο γάλλος επικεφαλής του ΔΝΤ επιθυμούσε την άμεση απομείωση του χρέους, ενώ ο Δανός φέρεται να είχε υιοθετήσει τις ευρωπαϊκές θέσεις για το ζήτημα και να ήταν αντίθετος με αυτή την προοπτική.

«Ο Στρος-Καν είχε επισημάνει ανεπισήμως στον τότε υπουργό Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνου ότι από το ελληνικό πρόγραμμα λείπει το στοιχείο της αναδιάρθρωσης», σημείωσε η προσκείμενη στο ΔΝΤ πηγή, προσθέτο-

Από τα τέλη του 2009 ο Στρος-Καν φέρεται να θεωρούσε ανέφικτη τη δημοσιονομική προσαρμογή χωρίς αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους

Η βόμβα Ρουμελιώτη φέρνει στην επιφάνεια τις παρασκηνιακές διαβουλεύσεις στο τρίγωνο Αθήνα - Βρυξέλλες - Ουάσιγκτον

→ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 19

ντας πως η τότε διαφοροποίηση του Τόμσεν από τον Στρος-Καν αποτελεί μια μικρογραφία της άτυπης αντιπαράθεσης που εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι και σήμερα μεταξύ του Ευρωπαϊκού Τμήματος και του Τομέα Στρατηγικής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Ο Παπακωνσταντίνου πάντως δεν καλόβλεπε τις προτάσεις Στρος-Καν και συντασσόταν με τον τότε σύμβουλο του πρωθυπουργού και μετέπειτα πρωθυπουργό Λ. Παπαδήμο ο οποίος ήταν κατά της αναδιάρθρωσης, όπως άλλωστε και όλοι οι έλληνες τραπεζίτες.

«Πώς θα κάναμε την αναδιάρθρωση το 2010, αφού δεν γνωρίζαμε τους κατόχους και τη διασπορά των ομολόγων και δεν είχαμε διασφαλίσει τη χρηματοδότηση της χώρας για το διάστημα που θα έμενε εκτός αγορών; Πώς θα ανακεφαλαιοποιούσαμε τις τράπεζες και θα σώζαμε τις καταθέσεις; Όσοι θεωρούν πως το ΔΝΤ θα μπορούσε να μας χρηματοδοτήσει πλήρως είναι αφελείς. Το ίδιο είναι και όσοι θεωρούν πως την επομένη μιας τέτοιας αναδιάρθρωσης η Ελλάδα δεν θα είχε πρωτογενές έλλειμμα», δηλώνει στα «ΝΕΑ» στενός συνεργάτης του Γ. Παπανδρέου εκείνη την περίοδο.

Όλοι οι εμπλεκόμενοι άρχισαν να αναθεωρούν τις απόψεις τους για το κούρεμα μετά τις αντιδράσεις που προκάλεσε στην Ελλάδα στις 11 Φεβρουαρίου η ανακοίνωση για το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων 50 δισ. ευρώ για την περίοδο 2011-2015. Κοινή διαπίστωση και των τριών εκπροσώπων της τρόικας ήταν ότι θα απαιτηθεί «πρόσθετη στήριξη» προκειμένου να εξακολουθήσει να παραμένει σε θετική τροχιά η υλοποίηση του προγράμματος προσαρμογής. «Οποιοι διαβάσει την ανακοίνωση που εξέδωσε στις 14 Μαρτίου ο τότε αναπληρωτής γενικός διευθυντής και προεδρεύων της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ταμείου Τζον Λίφσι θα διαπιστώσει τη μεγάλη αμφισβήτηση που υπήρχε στο Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΔΝΤ για το ελληνικό πρόγραμμα», σημειώνει το στέλεχος που γνωρίζει τα τεκταινόμενα στο ΔΝΤ.

Όπως τονίζει, ουσιαστικά η διαδικασία για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους ξεκίνησε να εξετάζεται σοβαρά μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 24 και 25 Μαρτίου 2011 που επικύρωσε τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της ευρωζώνης της 11ης Μαρτίου για τη δημιουργία του μόνιμου Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΣΜ) και την τροποποίηση του προώφινου Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΕFSF).

«Τότε ήταν πλέον ξεκάθαρο πως η ελληνική διάδοση θα απαιτήσει πολλά περισσότερα χρήματα, που δεν ήταν όμως διαθέσιμα» σημειώνει με νόημα παραπέμποντας στην «προφητική» συνέντευξη του πρώην πρωθυπουργού Κ. Σημίτη στο «ΒΗΜΑ της Κυριακής» (17 Απριλίου 2011), ο οποίος πρώτος από όλους διέγινωσε πως μετά τις αποφάσεις της 25 Μαρτίου είχε ανοίξει ο δρόμος για μια καλά προετοιμασμένη αναδιάρθρωση του χρέους που θα βελτώνε ουσιαστικά τη θέση της χώρας.

Ο ΔΙΟΡΑΤΙΚΟΣ

Ο γενικός διευθυντής της γαλλικής τράπεζας Lazard Ματιέ Πιγκάς είχε από τα τέλη του 2009 διαγνώσει πως η ελληνική κρίση είναι «κρίση ρευστότητας» αλλά «κρίση φερεγγυότητας» και είχε εισπληθεί στην ελληνική κυβέρνηση να προχωρήσει αμέσως σε αναδιάρθρωση του χρέους

Ο «ΓΕΡΜΑΝΟΣ» ΤΟΥ ΔΝΤ

Ο Πολ Τόμσεν στην πρώτη του επίσκεψη στην Αθήνα τον Απρίλιο του 2010. Ο Δανός είχε συνταχθεί στην αρχή με την άποψη του Βερολίνου, που επέβαλλε όρους αυστηρής δημοσιονομικής προσαρμογής χωρίς ρύθμιση του δημόσιου χρέους

Από το Μνημόνιο στο κούρεμα

Το μεγαλύτερο κούρεμα στην ιστορία σε 6 πράξεις

Η γερμανική μπλόφα

6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

Ο κ. καθηγητής... διδάσκει κομμωτική

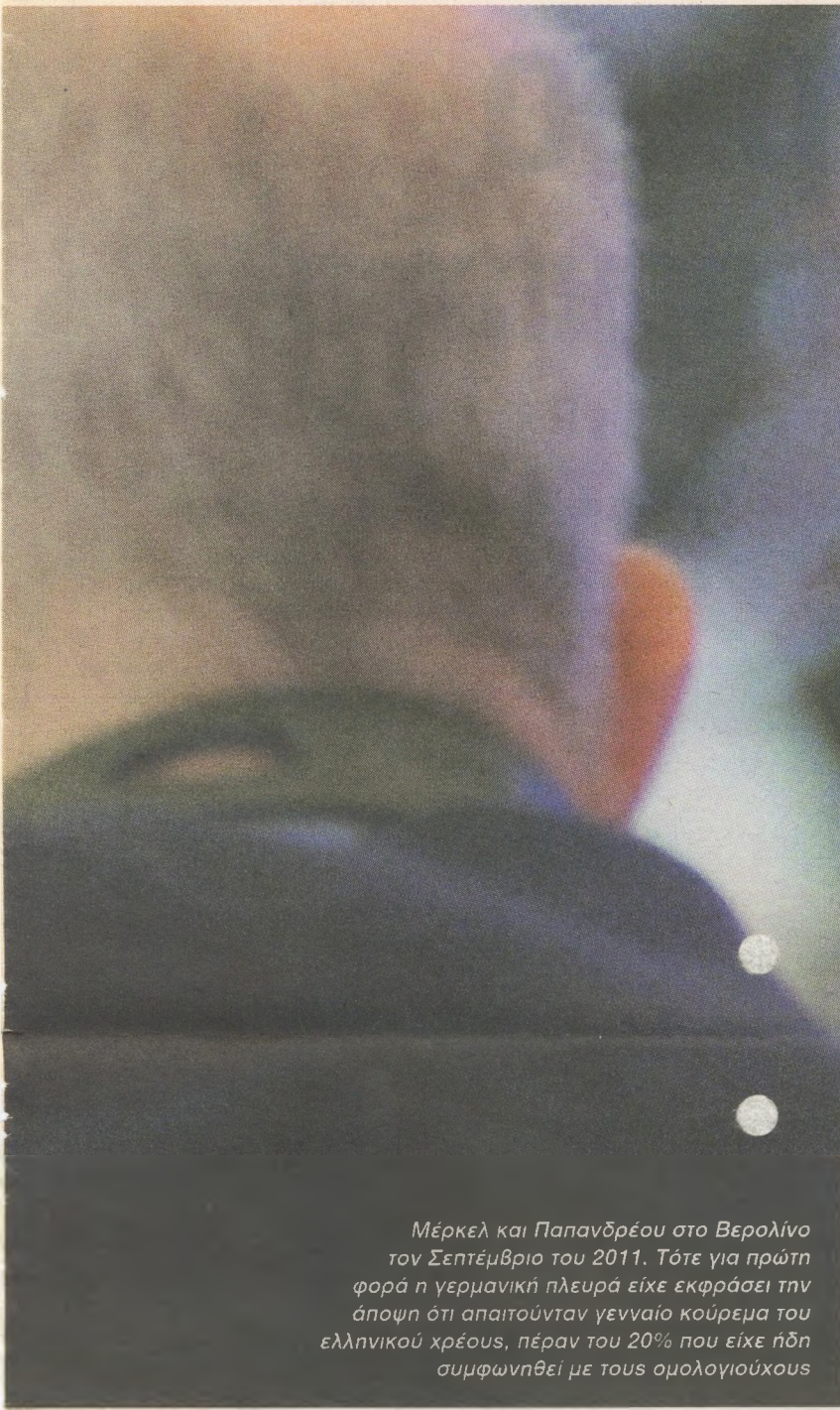
ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΙΑ Παπαληγούρα στον 6ο όροφο του υπουργείου Οικονομικών ο πρώην εκπρόσωπος της Ελλάδας στο ΔΝΤ Παναγιώτης Ρουμелиώτης συνομιλεί με στενές συνεργάτιδες του τότε υπουργού Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου. «Το πρόγραμμα βγαίνει», τους δηλώνει ο πολύπειρος καθηγητής. «Είστε σίγουροι;», του απαντά ξαφνιασμένη η νεαρή συνεργάτης του υπουργού υπενθυμίζοντάς του πως τρεις μέρες νωρίτερα (3 Ιουνίου) το κλιμάκιο στελεχών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ολοκλή-

ρώνοντας την επίσκεψή του στην Ελλάδα είχε «βγάλει στη σέντρα» την κυβέρνηση για την ανεπαρκή δημοσιονομική πρόοδο τονίζοντας πως περαιτέρω διατηρήσιμη μείωση του ελλείμματος θα απαιτήσει εκτεταμένες δημοσιονομικές δι-αρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. «Ναι βγαίνει. Και εάν ξεκινήσει επιτέλους η συζήτηση της αναδιάρθρωσης όλα θα γίνουν πιο ομαλά», ανταπάντησε ο Ρουμелиώτης και παίρνοντας χαρτί και μολύβι διδάξε τα οικονομικά της αναδιάρθρωσης στις δύο συνομιλήτριές του, όπως ακριβώς έκανε στις παραδόσεις στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. «Τότε ο Ρουμелиώτης μας έδειξε με απλό τρόπο πως θα κλείσει το χρηματοδοτικό κενό και θα μειωθούν οι δαπάνες για τόκους», τόνισε μια εκ των παρισταμένων στα «ΝΕΑ».

17 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

Ο Ακερμαν στην καρέκλα του κουρέιου

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ του Eurogroup Working Group (EWG) στις Βρυξέλες. Ο Πέτρος Χριστοδούλου, επικεφαλής του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ), έρχεται αντιμετώπις με κάτι που ποτέ δεν θα μπορούσε να φανταστεί ότι θα αντιμετώπιζε όταν το 1985 ξεκινούσε την τραπεζική του καριέρα στην Credit Suisse First Boston στο Λονδίνο. Καλεϊται να γίνει ο «δήμιος» των ευρωπαϊκών τραπεζών και ειδικά των ελληνικών, αποφασίζοντας το κούρεμα των ομολόγων του ελληνικού Δημοσίου. Απέναντί του έχει τον γενικό διευθυντή του Διε-

Μέρκελ και Παπανδρέου στο Βερολίνο τον Σεπτέμβριο του 2011. Τότε για πρώτη φορά η γερμανική πλευρά είχε εκφράσει την άποψη ότι απαιτούνταν γενναίο κούρεμα του ελληνικού χρέους, πέραν του 20% που είχε ήδη συμφωνηθεί με τους ομολογιούχους

και το PSI

θνούς Χρηματοοικονομικού Ινστιτούτου (IIF) Τσάρλς Νταλάρα, έναν βετεράνο του τραπεζικού κλάδου που εκπροσωπεί τον ιδιωτικό τομέα στις διαπραγματεύσεις. Ο τότε επικεφαλής του Eurogroup Working Group και σημερινός υπουργός Οικονομικών της Ιταλίας Βιτόριο Γκριλί κάνει τις συστάσεις. Οι δύο άνδρες δίνουν τα χέρια. Η χειραψία αυτή σφράγισε τη μεγαλύτερη αναδιάρθρωση χρέους στα παγκόσμια χρονικά. «Σας καλέσαμε εδώ για να αρχίσουμε έναν διάλογο για την κατάλληλη μορφή που θα πρέπει να έχει αυτό το πρόγραμμα. Δεν θέλουμε να προχωρήσουμε σε καμία μονομερή ενέργεια. Σας ζητάμε να συγκροτήσετε μια επιτροπή με τη συμμετοχή των πλέον επιφανών επενδυτών στο ελληνικό χρέος για να διαπραγματευτούμε. Αναγνωρίζουμε την ανάγκη να διατηρηθεί η επιλεξι-

μότητα των ελληνικών τραπεζών για το πρόγραμμα της Ντόπλες Μπαγκ, Γιόζεφ Ακερμαν – την απόφαση εθελοντικής συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα στο πρόγραμμα στήριξης της Ελλάδας. Οι δύο άνδρες 20 ημέρες αργότερα βρέθηκαν απέναντι στους Σαρκοζί και Μέρκελ στις Βρυξέλλες για να διαπραγματευθούν για το μέγεθος της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα. «Σε εκείνη τη σύσκεψη Νταλάρα και Ακερμαν δέχθηκαν πραγματικές απειλές», δηλώνει στα «ΝΕΑ» μέλος της τότε ελληνικής αποστολής της

Βρυξέλλες, υπενθυμίζοντας ότι στις 22 Ιουλίου ο Παπανδρέου επέστρεψε στην Ελλάδα έχοντας στις βαλίτσες ένα πακέτο στήριξης 109 δισ. ευρώ, εκ των οποίων τα 37 θα προέρχονταν από τη συμμετοχή των ιδιωτών μέσω κουρέματος 21% στα ομόλογα που κατείχαν.

26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2011

Αναζητώντας ομολογιούχους στο Καζακστάν

Ο ΤΟΤΕ ΥΠΟΥΡΓΟΣ Οικονομικών Ευάγγελος Βενιζέλος απέστειλε Διερευνητική Επιστολή (Letter of Inquiry) στους υπουργούς Οικονομικών 57 κρατών σχετικά με την υλοποίηση της συμφωνίας της 21ης Ιουλίου και τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους. Στην επιστολή, η Ελλάδα όριζε ότι τουλάχιστον το 90% των ιδιωτών κατόχων ελληνικών ομολόγων, ωρίμανσης το 2014 ή το 2020 έπρεπε να συμμετέχουν για να προχωρήσει το σχέδιο. Σύμφωνα με εκείνη την επιστολή η τελική απόφαση για τη συμμετοχή στο εθελοντικό πρόγραμμα ανταλλαγής θα έπρεπε να βασιστεί στους τελικούς όρους της προσφοράς (offer memorandum) που θα αποκρυσταλλώνονταν στις αρχές Οκτωβρίου 2011. «Αν ερχόμασταν σε απευθείας επαφή με τους ομολογιούχους θα θεωρείτο default (χρεοκοπία)», εξηγεί στα «ΝΕΑ» στέλεχος με άριστη γνώση της λειτουργίας του ΟΔΔΗΧ και προσθέτει: «Στόχος μας δεν ήταν να μάθουμε τους τελικούς επενδυτές, αλλά να εντοπίσουμε τους θεματοφύλακες και τη γεωγραφική διασπορά». Τελικώς αποδείχθηκε πως οι θεματοφύλακες ξεπερνούσαν τους 8.000 και ότι τα ελληνικά ομόλογα ήταν στα χέρια επενδυτών από το Καζακστάν έως τη Νέα Ζηλανδία. «Με τα στοιχεία που συλλέξαμε στο διάστημα Αυγούστου – Σεπτεμβρίου 2011 μπορούσαμε να φτιάξουμε την τεχνική υποδομή για την ανταλλαγή ομολόγων», αναφέρει το ίδιο στέλεχος.

27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2011

Οι Γερμανοί παίρνουν την «ψιλή»

Η ΓΕΡΜΑΝΙΔΑ Καγκελάριας Άνγκελα Μέρκελ υποδέχεται τον έλληνα Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου κατά τη διάρκεια συνάντησης με τη Γερμανική Ένωση Βιομηχάνων στο Βερολίνο. Τον Πρωθυπουργό συνοδεύουν στο Βερολίνο μεταξύ άλλων οι υπουργοί Ανάπτυξης Μιχάλης Χρυσοχολίδης, Επικρατειας Ηλίας Μόσιαλος και αναπληρωτής Οικονομικών Φίλιππος Σακινίδης. Στο προσκήνιο αβρόττες και χαμόγελα, στο παρασκήνιο – παρουσία Σόιμπλε – πέφτει η βόμβα. «Γιώργο πρέπει να αλλάξουν οι όροι της συμφωνίας της 21ης Ιουλίου. Με πληροφορούν ότι τα νούμερα δεν βγαίνουν. Θα πρέπει να τα ξαναδούμε από την αρχή», φέρει να δηλώσει η Καγκελάρια στον Πρωθυπουργό. Ο Πρωθυπουργός αφηνιάζεται. Συνεργάτες του Πρωθυπουργού υποστηρίζουν πως εκείνη την Τρίτη του Σεπτεμβρίου 2011 καταδείχθηκε πως εξ αρχής η Γερμανία είχε πρόθεση να επω-

μιστούν οι ιδιώτες το μεγαλύτερο δυνατό βάρος της ελληνικής διάσωσης. Διασταυρωμένες πληροφορίες αναφέρουν πως στη συνάντηση της 27ης Σεπτεμβρίου εκτός από το μεγαλύτερο κούρεμα, η γερμανική πλευρά έθεσε θέμα συμμετοχής του επίσημου τομέα και συγκεκριμένα της ΕΚΤ στην αναδιάρθρωση του χρέους. «Τότε τέθηκε για πρώτη φορά από τον Σόιμπλε το ερώτημα ι θα γίνει με τα ομόλογα της ΕΚΤ, που συζητάμε και σήμερα», αποκαλύπτει στα «ΝΕΑ» πρώην στέλεχος του οικονομικού επιτελείου.

9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011

Η προειδοποιητική βολή του Σόιμπλε

Ο ΣΟΪΜΠΛΕ σε συνέντευξή του στη γερμανική «Φρανκφούρτερ Άλγκεμείνε Ζονταχτσίτουνγκ» (FAZ) δηλώνει πως «η μείωση του όγκου του ελληνικού χρέους που αποφασίστηκε τον Ιούλιο ήταν ίσως ανεπαρκής». Επικρατεί πανδαιμόνιο στους τραπεζικούς κύκλους. «Μέχρι τον Ιούλιο η Γερμανία δεν ήξερε ποιοι ήταν οι ομολογιούχοι. Όταν έγινε γνωστό το επενδυτικό προφίλ των ομολογιούχων αποφασίστηκε το κούρεμα 50% στις 26 Οκτωβρίου 2011 και τελικά πήγαμε σε κούρεμα 53,5% με τη απόφαση του Φεβρουαρίου 2012, το οποίο σε όρους καθαρίσ παρούσας αξίας περνά το 80%. Ο Σαρκοζί φοβόταν τις επιπτώσεις του μεγάλου κουρέματος στις γαλλικές τράπεζες, ήθελε το 21%. Εξέφρασε με έντονο τρόπο την αντίθεσή του στη Σύνοδο του Οκτωβρίου (25-26), αλλά η Μέρκελ πέρασε τελικά τη γραμμή της. Η Μέρκελ ήθελε εξ αρχής ένα καθολικό PSI», δηλώνει για το θέμα στενός συνεργάτης του πρώην πρωθυπουργού.

17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2012

«Σας σπρώχνουν στη χρεοκοπία»

Ο ΤΟΤΕ ΠΡΟΕΔΡΟΣ του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομήνων (ΣΟΕ) και νυν πρόεδρος της Εθνικής Τράπεζας Γιώργος Ζανιάς και ο τότε επικεφαλής του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους Πέτρος Χριστοδούλου βρίσκονται στην αμερικανική πρωτεύουσα για να αναζητήσουν κοινό έδαφος με την πλευρά του ΔΝΤ ώστε να κλείσει το συντομότερο δυνατό η διαπραγμάτευση με τους εκπροσώπους των ιδιωτών πιστωτών για την ανταλλαγή των ομολόγων. «Τα είχαμε βρει με τους τραπεζίτες του IIF (Διεθνές Οικονομικό Ινστιτούτο) και δεν μπορούσαμε να καταλήξουμε με τους Ευρωπαίους», αναφέρει για την περίοδο εκείνη γνώστης των καταστάσεων, σημειώνοντας πως ο Νταλάρα κατηγορούσε τους Γερμανούς ότι δεν σκεφτόταν τον εθελοντικό χαρακτήρα της συμφωνίας. «Σας σπρώχνουν σε χρεοκοπία», φέρει να φωνάξει ο Νταλάρα σε μια από αυτές τις κρίσιμες διαβουλεύσεις αναφερόμενος στα ιδιαίτερα στενά χρονικά περιθώρια (έληγε τον Μάρτιο 2012 το ομόλογο των 14,5 δισ. ευρώ). Η δήλωση πάντως αυτή δεν επιβεβαιώνεται από το τότε επιτελείο του υπουργού Οικονομικών Ευάγγελου Βενιζέλου.

Ο ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗΣ

Ο Πέτρος Χριστοδούλου, πρώην διευθύνων σύμβουλος του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους, άρχισε τις διαπραγματεύσεις για την αναδιάρθρωση του χρέους στο Euro Working Group τον Ιούνιο του 2011. Η διαδικασία έμελλε να ολοκληρωθεί έξι μήνες μετά με το PSI

Ο (ΔΙΣ) ΚΟΥΡΕΜΕΝΟΣ

Ο Τσαρλς Νταλάρα, ως εκπρόσωπος των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που κατείχαν ελληνικά ομόλογα, κλήθηκε δύο φορές να υπογράψει το κούρεμα της αξίας τους. Η πρώτη, τον Ιούλιο του 2011, αποδείχτηκε μια απόπειρα των Γερμανών να διερευνήσουν τη διασπορά του ελληνικού χρέους και τις αντοχές των πιστωτών

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η αναβολή τον περασμένο μήνα της διαδικασίας εκλογής του γραμματέα που θα διαδεχθεί τον υπουργό Υγείας Ανδρέα Λυκουρέντζο αποδόθηκε από πολλούς στη ΝΔ στο «βραχυκύκλωμα» που προκάλεσαν στο πρωθυπουργικό επιτελείο οι υποψηφιότητες «εκτός γραμμής». Με βασικότερες εκείνες του Νικήτα Κακλαμάνη και του - διαγραφέντος πλέον - Νίκου Νικολόπουλου, οι οποίες απειλούσαν με μια εσωκομματική ήττα την κοινοβουλευτική ηγεσία που προέκρινε την υποψηφιότητα του συνδικαλιστή Φίλιππου Ταυρή.

Στενοί συνεργάτες του κ. Σαμαρά αναγνωρίζουν ότι δεν υπάρχει περιθώριο για νέα αναβολή της συνεδρίασης της γαλάζιας Πολιτικής Επιτροπής που έχει προγραμματισθεί για τις 30 Αυγούστου, αλλά δύο κεντρικά ζητήματα για την εσωκομματική μάχη παραμένουν ακόμη ανοικτά: Πρώτον, ποιος υποψήφιος θα λάβει το προεδρικό χρίσμα και,

Δεν υπάρχει περιθώριο νέας αναβολής της συνεδρίασης που έχει προγραμματισθεί για τις 30 Αυγούστου

δεύτερον, εάν τελικώς η ηγεσία του κόμματος θα προτείνει ανοικτά μια υποψηφιότητα ή θα περιοριστεί σε μια έμμεση στήριξη.

Οι εισηγήσεις που δέχεται ο Πρωθυπουργός είναι αντικρουσμένες. Ορισμένοι συνεργάτες θεωρούν ότι η κοινοβουλευτική ηγεσία θα πρέπει να εμφανιστεί ουδέτερη, στέλνοντας ένα μήνυμα εσωκομματικής δημοκρατίας και αποφεύγοντας να συνδεθεί με ένα αρνητικό αποτέλεσμα για τον προεδρικό υποψήφιο ενώ άλλοι εκτιμούν ότι μια τέτοια κίνηση θα ερμηνευθεί ως αδυναμία της ηγεσίας που για πρώτη φορά δεν θα προτείνει και, κατ' ουσίαν, επιβάλλει έναν υποψήφιο για την κορυφαία θέση του γραμματέα.

Στελέχη κοντά στον κ. Σαμαρά αναφέρουν ότι η διεκδικητική που βρίσκεται σε εξέλιξη για το θέμα του γραμματέα οφείλεται σε έναν βαθμό και στο γεγονός ότι έπειτα από τις εκλογές το κόμμα έχει περάσει πλέον σε δεύτερη μοίρα. Από τον περασμένο Ιούνιο δεν έχει καταγραφεί παρουσία του Πρωθυπουργού στα γραφεία της Συγγρού, ενώ πληροφορίες αναφέρουν ότι δεν αντιμετωπίζει θετικά και τις εισηγήσεις που δέχεται από πρωτοκλασάτα στελέχη του κόμματος για ένα οργανωτικό Συνέδριο του κόμματος το φθινόπωρο.

Σε κάθε περίπτωση, η εκλογή του γραμματέα αποτελεί πλέον ένα τεστ για τον Πρωθυπουργό και δεν είναι λίγοι στη ΝΔ όσοι εκφράζουν την ανησυχία ότι το ζήτημα θα προκαλέσει σοβαρούς κραδασμούς στο γαλάζιο στερέωμα.

Ο Νικήτας Κακλαμάνης δηλώνει ανυποχώρητος στην απόφασή του να διεκδικήσει τη θέση, προκαλώντας έντονη ενόχληση στο πρωθυπουργικό επιτελείο, καθώς - όπως επισημαίνουν - η κίνηση του πρώην δημάρχου Αθηναίων προβάλλεται με όρους «αντάρτι-

Λύνει τον γρίφο του γαλάζιου γραμματέα

Η εκλογή του στα τέλη του μήνα αποτελεί πλέον τεστ για τον Πρωθυπουργό

κου». Μέσα σε αυτό το κλίμα, ακόμη και αν υπήρχαν κάποια στιγμής σκέψεις να στηριχθεί επισήμως μια υποψηφιότητα του κ. Κακλαμάνη, έχουν πλέον εγκαταλειφθεί, όπως διαβεβαιώνουν οι ίδιες πηγές. Από την ώρα που ο κ. Σαμαράς υποδεικνύει επισήμως υποψήφιο, το δίλημμα είναι εάν θα ακολουθήσει τον κανόνα που ισχύει μέχρι σήμερα, προτείνοντας υποψήφιο που θα προέρχεται από τους κόλπους των γαλάζιων βουλευτών ή εάν θα προχωρήσει σε μια εξωκοινοβουλευτική επιλογή, όπως αρκετοί, ακόμη και στο στενό επιτελείο του, εισηγούνται.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ. Είναι προφανές ότι, όπως εξελίσσεται η κατάσταση, το Μαξίμου αναζητεί τον αντίπαλο του κ. Κακλαμάνη, ο οποίος προσεγγίζει επί εβδομάδες βουλευτές και στελέχη, έχοντας εξασφαλίσει σημαντική υποστήριξη. Στις ατζέντα της κοινοβουλευτικής ηγεσίας δεν υπάρχει πλέον η υποψηφιότητα του κ. Ταυρή, ενώ έχει αποκλειστεί η περίπτωση του εκπροσώπου του κόμματος Γιάννη Μιχελάκη, η οποία είχε πέσει στο τραπέζι την περίοδο του σχηματισμού της κυβέρνησης συνεργασίας.

Σύμφωνα με πληροφορίες, τις τελευταίες ημέρες έχει κερδίσει έδαφος το ενδεχόμενο να προταθεί υποψήφιος που θα συνδέεται με την ΟΝΝΕΔ, ώστε να προωθηθεί στα ηγετικά κλιμάκια η νεότερη γενιά του κόμματος. Στην πρώτη θέση αυτής της λίστας βρίσκεται ο νυν πρόεδρος της γαλάζιας νεο-

λαίας Ανδρέας Παπαμιμίκος, όμως αρκετοί αμφιβάλλουν εάν μπορεί να ανταποκριθεί στον ανταγωνισμό με τον κ. Κακλαμάνη. Είναι προφανές, πάντως, ότι το σχέδιο αξιοποίησης της νεότερης γενιάς γίνεται και με το βλέμμα στον ΣΥΡΙΖΑ και τον Αλ. Τσίπρα - και μια τέτοια εξέλιξη εμφανίζεται να προτιμά και ο πρόεδρος της Βουλής Βαγγέλης Μεϊμαράκης, ο οποίος βρίσκεται σε ανοικτή γραμμή με τον Πρωθυπουργό και για το ζήτημα του γαλάζιου γραμματέα. Κατά τις ίδιες πηγές μάλιστα, ο κ. Μεϊμαράκης έχει εισηγηθεί την υποψηφιότητα του πρώην προέδρου της ΟΝΝΕΔ, ευρωβουλευτή Γιώργου Παπανικολάου, όμως η αποχώρησή του από τις Βρυξέλλες προβάλλει ως μεγάλο εμπόδιο.

Συνεργάτες του κ. Σαμαρά, πάντως, αναφέρουν ότι εξίσου πιθανό είναι η τελική επιλογή να προέλθει από την Κοινοβουλευτική Ομάδα. Εκτός του κ. Κακλαμάνη, το ενδιαφέρον τους για τη θέση έχουν εκδηλώσει νέοι βουλευτές, όπως οι Γιάννης Καράμπελας και Ηλίας Βλαχογιάννης, ενώ θετικά αντιμετωπίζει αυτή την προοπτική και ο Κώστας Γκιουλέκας. Στο πρωθυπουργικό επιτελείο, εξάλλου, εξετάστηκε και η υποψηφιότητα του Μανώλη Κεφαλογιάννη, ενώ πληροφορίες αναφέρουν ότι στο τραπέζι έπεσε και η περίπτωση του Κυριάκου Μητσοτάκη, ως υποψηφιότητα - έκπληξη που αποτελεί άνοιγμα στη νεότερη γενιά και μπορεί να ακυρώσει, όπως λένε, την υποψηφιότητα Κακλαμάνη. Είναι προφανές, ωστόσο, ότι μπορεί να συνοδευτεί και με επικρίσεις περί οικογενειοκρατίας.

Μίνι απόδραση σε Πύλο και Ναύπλιο

Η μίνι ανάπαυλα του Δεκαπενταύγουστου θα αρχίσει για τον Αντώνη Σαμαρά τη Δευτέρα, με σταθμούς την Πύλο και το Ναύπλιο. Το Σαββατοκύριακο ο Πρωθυπουργός θα παραμείνει στην Αθήνα για να εξετάσει εκ νέου τον κατάλογο των νέων μέτρων και το πλάνο των κρίσιμων επισκέψεων σε Βερολίνο και Παρίσι (24-25 Αυγούστου), καθώς και να λάβει οριστικές αποφάσεις για μια σειρά από εκκρεμότητες, ανάμεσα στις οποίες βρίσκεται και ο γρίφος με τον νέο γραμματέα της ΝΔ που έχει εξελιχθεί και σε δοκιμασία για την κοινοβουλευτική ηγεσία.

Ο Νικήτας Κακλαμάνης δηλώνει ανυποχώρητος στην απόφασή του να διεκδικήσει τη θέση του γραμματέα της ΝΔ, προκαλώντας έντονη ενόχληση στο πρωθυπουργικό επιτελείο

